

Roytir at fjala misgerðir sínar móti føroyskum fiskimonnum og arbeið- arum við ósannindum og ljótastu illgitanum móti arbeiðarastjórn í øðrum landi.

Í blaði sínum kemur Erlendur Paturssonur við óvanliga grovum illgitanum og ósannindum móti donsku arbeiðarastjórnini. Hatbikarið flýtur yvir. Danska arbeiðarafjöldin við arbeiðarastjórnini á odda verður nýtt til skálkaskjól í hansara krampaneyð at verja sínar skelkandi misgerðir móti føroysku fiskimannafjöldini, sum tvey tey seinastu árin er ríkin so nógv aftur eftir hæli peningaliga, at tað í øllum heiminum ikki finst eitt einasta dømi til sammetingar.

Danska verkfallið.

Danska arbeiðarafjöldin hevði langt síðani havt tapt, um ikki arbeiðaraarnir sótu við stjórnarvaldinum. Tað hevur eydnast arbeiðarastjórnini at ríkið aftur øll álop og forða fyrri teim frekastu arbeiðarafjöldindarligu tiltøkum frá afturhaldsflokkunum fyrri at skerja lívsrættindi arbeiðaranna og fyrri at steðga verkfallinum. — Alt hetta, hóast stjórnin er í teirri ræðuligu knípu at vera í minniluta. Men higartil hevur hon klára sjálvt teir verstu brótasjógvarnar. Uttan arbeiðarastjórnina vóru allar sigursvónir langt síðan brostnar. Mótsøðan ræðulig. — Allar afturhaldskrefturnar fylktust, bæði afturhaldsflokkarnir og arbeiðsgevararnir. Alt varð gjørt, fyrri at arbeiðararnir ikki bert skuldu tapa fakliga, nei, teir skuldu eisini rekast av stjórnarpallinum. Sum fylgjusvein í hesi ótíggjaligu og drápuligu fylking móti arbeiðarafjöldini, og harvið sum ein teirra, hvørs fremsta ynski er, at arbeiðarafjöldin skal kúgast til ósigurs, hevur Erlendur Patursson gjørt seg upp — ætlandi fyrri at fjala yvir egnar misgerðir móti fiskimannafjöldini, hvørs lónarlíkindi í ovurstórum lopum gerast verri og verri á hvørjum ári. Hann unnir ikki arbeiðarafjöldini at sita við stjórnarvaldinum, og tað er versta gerð, ið hugsast kann móti arbeiðarum, arbeiðaraheiminum, ja, allari arbeiðararørsluni.

Við fjaldari frøi, og sjálvandi uttan eitt einasta frágreiðandi orð um orsökirnar og veruleikan, sigur hann frá, at stjórnin varð noydd at steðga bensinverkfallinum. Hann vil hava føroyskar arbeiðarar at trúgva, at hetta tiltak var vent móti arbeiðarum, hóast tiltakið sjálvandi var vent móti teimum — arbeiðsgevarum — ið róku arbeiðararnar úr arbeiði við lockout-lýsingini og ikki minst fyrri at bjarga humanum og sosialum stovnum, sum t. d. ellisheimum, sjúkrahúsum o. ø., burtur úr svárum neyðstøðu við tað, at fleiri slíkir stovnar longu tá vóru noyddir at flyta gomul og sjúk burtur. Men hesa menniskjaligu vælgerðina móti samfelagsins ringast stillaðu nýtir hann sum óndsinnað álop á arbeiðarafjöld-

óndsinnað álop á arbeiðarafjöldina — og sjálvandi vildi tað aldri fallið hesum meistarliga veruleika reigjara inn at sagt frá, at hetta tiltak ikki minst var vent móti teim harðrendu arbeiðsgevarum, ið Erlendur Patursson sambært háðarorðini og illgitanina í 14. sept. ivaleyst man unna at fáa kúgað arbeiðarafjöldina.

Hvat er so tað, sum Erlendur Patursson við hesi arbeiðarafjöldindarligu skrivning roynt at bera í bótufloka fyrri?

Hygg hansara egnu verkföll.

1953 verkfallið tapti hann so mirðiliga. Aftaná 4 mánaða verkfall, sum hevði kostað einstøkum fiskimonnum heilt upp í 1600 kr. í mistum vinningi, máttu fiskimenn avstað fyrri ringari sáttmála enn frammanundan, henda sáttmála, ið endaði við at siga, at sáttmálin verður í gildi í tvey ár ella

rætturin var danskur, hveur Erl. Patursson nýtt dómin at kynt undir Danahatur millum fiskimenn, og nú seinast til tey óndsinnaðu álopini á donsku arbeiðarafjöldina, men tað kundi lættliga hent, at dómurin var mangar ferðir harðari, um amerikanskur, norskur, enskur ella hollandskur rættur hevði dómt.

Hetta kostaði fiskimannafjöldini 250.000 kr. umframt ein mistan Suðurlandstúr, sum áður nevnt hevði kostað fiskimonnum heilt upp í 1600 kr. Afturat hesum var sáttmálin ikki böttur minsta vet; og er tað ikki tann dag í dag. — V. ø. o., hann er framvegis verri enn í 1952, t. v. s. árið fyrri sum Erl. Patursson kom til sum formaður.

Og so eitt enn: Tá málið var fyrri danska gerðarættinum, sat Erl. heima í Føroyum og gav ilt av sær ístaðin fyrri at vera hjá-staddur og verja fiskimannin. — Ikki tóktist ráða mikið um at vinna nakað; men tað er heldur eingin, ið trýr, at Erlendur er sinnaður til at böta um kor arbeiðaranna og fiskimanna. Nei, eitt liggur fremst í huganum, og tað er loysingin, einki annað telur við hjá tí harranum.

Minstalön og prísviðbót.

Eitt tað fyrsta bragðið hjá Erl. Paturssyni á tingi var sum fiskimannafelagsformaður at seta fram uppskot um at minka minstulönina frá 800 niður í 650 kr. um mánaðin. Ovurfegnir tóku

SOSIALURIN

Útgevandi:
FØROYA JAVNADARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

Prentsmiðjan á Heysbreyt
TEL. 1820

í peninginum er veruliga keypi-virðið í hesum 650 kr. ikki eingang so mikið sum 500 kr.

Prísviðbótini man hann ivaleyst hava verið líka so nógv ímóti sum minstulönini. Víst tók hann og aðrir undir við javnaðarmonnum; fiskimenn fingi so prísviðbótina — og á pappírinum útróðramenn við. Men ikki iskuldi ár ganga, fyrr enn hann eisini fór í herna móti prísviðbótini.

Útróðramenn hava enn onga prísviðbót fingið fyrri seinasta ár. Hvør hevur hoyrt grett, at fiskimannafelagsformaðurin hevur rætt teimum so mikið sum lítla-fingur til hjálpar?

Í seinastu tingsetu var hann hövudsleikarin, ja, bardist sum úlvur á skóg ímóti, tá ið javnaðarmenn hövdu uppskot um, at prís-viðbótin skuldi ikki verða tikið frá útróðramonnum, ið gjalda sín ríkiliga part av teimum 1,2 milj. kr., sum landið tekur í órættvísium tolli frá smámonnum fyrri at gjalda prísviðbótina.

Tað eydnaðist honum saman við sambands- og fólkafloksmonnum at taka av alla viðbót til útróðramenn. Ikki bert tað, aðrir fiskimenn mistu eisini nógv.

Millum annað fóru ikki so fáir fiskimenn avstað í ár við teirri fullu vissu, at teir skuldu missa 2000 kr. í mun til árið í fjór, tí Erl. Patursson hevur verið so beinasamur at taka prísviðbótina frá teimum.

Hesi hundradini og túsundini av krónum tala sjálv. Hetta eru stórrí misgerðir enn nakrantíð áður eru framdar móti fiskimonnum. Hann hevur yvirgingið alt, sjálvt teir mest harðrendu reid-ararnir, hvørs søga móttvegis fiskimonnum er eitt ljós aftur ímóti søgu Erlendar Paturssonar.

— Men fyrri at fjala yvir hesar ræðuligu misgerðirnar roynti nú Erl. Patursson at oysa illgitanir av versta slag móti donsku arbeiðararørsluni.

Konan: Jú, Joensen kyssir altíð konusina, áðrenn hann fer til arbeiðis. Hví gert tú tað ikki?

Maðurin: Ja, men eg kenni ikki frú Joensen.

★
Í Cuba skulu teir um stutta tíð hava nýggj frimerki. Hesi hava tann fyrri-mun fram um onnur, at klistrið kemur at hava ein frálíkan smakk — og sjálvandi koma tey størstu at smakka best. Smakkirnir vera anaars: piparmynt, vanilja, ananas, appelsin, sitrón og kirsuber.

SJÓNLEIKARHÚSIÐ

Tlf. 1231

H. Holberg:

Heindrikur og Pernilla

SJÓNLEIKUR Í 3 DØTUM

Leygarkvöldið 14/4 kl. 8 — sunnukvöldið 15/4 kl. 6

Atgongumerki á 3,50 til báðar sýningarnar fáast í Sjónleikarhúsinum leygardag kl. 12—1 og 7—8 — sunnugagin tó bert kl. 5—6.

Leikskrá: 50 oyru

hagar til partarnir sameinast um annan sáttmála.

1954 breyt hann sína egnu undirskrift, hvat sjálvandi má enda við eini landsólukku, um ikki fiskimenn beinanvegin sjálvir beina fyrri slíkum rættshensluleysum leiðara. Hetta óhugnaliga spæl mátti gerast fiskimonnum dyrt, tí hvørjum hugsandi menniskja var tað greitt, at tað ikki fanst tann dómstólur í øllum heiminum, ið ikki dömdi slíka brotsgerð ovurhart. Útgerðarmenn skutu málið undir danskan gerðarætt. Av tí at

sambands- og fólkafloksmenn undir við honum. Henda ógiliga misgerðin móti fiskimonnum hevur kostað mongum fiskimanni nógv — einstakum upp í 1000 kr. fyrri árið. Somuleiðis hevur hetta gjørt, at nógvir av smáreiðarum ikki fáa manning uppá skipini. Hetta hevur so aftur gjørt, at fiskimenn fara við skipum hjá fremmandum tjóðum, og eru sostatt við til at reka seg sjálvar burtur frá okkara mætastu marknaðarlondum.

Við teirri skerdu keypikraftini